

Astăzi, Vineri, 6 Septembrie, 2024

Pomenirea minunii din Colose a Sf. Arhanghel

Mihail; Sf. Mc. Eudoxie

2 Corinteni 4

¹³ Dar având același duh al credinței – după cum este scris: **Crezut-am, de aceea am grăit** –, și noi credem; pentru aceea și grăim,

¹⁴ Știind că Cel ce L-a înviat pe Domnul Iisus ne va învia și pe noi cu Iisus, și împreună cu voi ne va așeza alături de El¹.

¹⁵ Fiindcă toate de dragul vostru sunt, pentru ca harul, înmulțindu-se², prin mai mulți să facă prisos de mulțumită, spre slava lui Dumnezeu.

¹⁶ De aceea nu pierdem din curaj; dimpotrivă, chiar dacă omul nostru cel din afară se trece, cel dinlăuntru se înnoiește din zi în zi.

¹⁷ Căci o clipă ușoară de necaz trecător ne aduce nouă, din prisosință'n prisosință³, veșnică plinătate de slavă,

¹ „de El” (de Iisus) e subînțeles în text.

² Exact: multiplicându-se; distribuindu-se pe o arie cât mai întinsă. Sau: din urcuș în urcuș; într'o măsură care întrece orice comparație.

³ Sau: din urcuș în urcuș; într'o măsură care întrece orice comparație.

¹⁸ nouă, celor ce nu privim la cele ce se văd, ci la cele ce nu se văd; fiindcă cele ce se văd sunt trecătoare, dar cele ce nu se văd sunt veșnice.

Matei 24

²⁷ Că precum fulgerul iese de la răsărit și se arată pân'la apus, tot așa va fi și venirea Fiului Omului.

²⁸ Că unde va fi stârvul, acolo se vor aduna vulturii⁴.

²⁹ Iar îndată după necazul acelor zile, soarele se va întuneca și luna nu-și va mai da lumina, iar stelele vor cădea din cer și puterile cerului se vor clătina.

³⁰ Atunci se va arăta pe cer semnul Fiului Omului și vor plânge toate semințiile pământului și-L vor vedea pe **Fiul Omului venind pe norii cerului**, cu putere și cu slavă

⁴ Proverb ebraic. Prezența vulturilor deasupra unui loc e semn că acolo se află unul sau mai multe cadavre, pe care păsările le sesizează chiar și atunci când acestea sunt acoperite de nisipul deșertului. În perspectiva eshatologică, prezența îngerilor va fi semnal al învierii morților.

multă.

31 Și-i va trimite pe îngerii Săi cu sunet mare de trâmbiță, și pe cei aleși ai Săi îi vor aduna din cele patru vânturi, de la marginile cerurilor până la marginile lor.

32 Învățați de la smochin această parabolă: Când mlădița lui devine fragedă și odrăsește frunze, știți că vara e aproape;

33 tot așa și voi, când le veți vedea pe toate acestea, să știți că El este aproape, lângă uși⁵.

[...]

42 Așadar, privegheați, că nu știți în care zi vine Domnul vostru.

43 Să cunoașteți însă aceasta, că de-ar ști stăpânul casei la care ceas al nopții vine furul, ar priveghea și n'ar lăsa să i se spargă casa.

44 De aceea și voi fiți gata, că'n ceasul în care nu gândiți va veni Fiul Omului.

45 Cine este oare slujitorul credincios și înțelept, pe care stăpânul l-a pus peste slugile sale ca să le dea hrană la timp?

46 Fericit e slujitorul acela pe care, venind stăpânul, îl va găsi făcând așa;

47 adevăr vă grăiesc că-l va pune peste toate avuțiile sale.

48 Dar dacă slujitorul acela, rău fiind, va zice în inima sa: Stăpânul meu întârzie...,

49 și va începe să-i bată pe cei ce slujesc împreună cu el, să mănânce și să bea cu bețivii,

50 stăpânul acelu slujitor va veni în ziua când el nu se așteaptă și'n ceasul pe care nu-l știe

51 și-l va despica în două⁶ și partea lui o va pune cu fățarnicii. Acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților.⁷

Tâlcuire

„Privegheați deci, că nu știți în care zi vine Domnul vostru.” Dacă ne-am aminti de asta, n-ar mai fi păcătoși; și totuși oamenii nu-și amintesc, deși oricine știe că e un adevăr neîndoielnic. Chiar și nevoitorii, până și cei aspri, nu erau în stare să-și amintească fără silință acest

⁶ Traducere literală. Expresia conotează o pedeapsă aspră, cum ar fi demiterea din dregătorie, separarea de trupul comunității căreia îi aparține, dar și separarea trupului de suflet (unul mergând în pământ, iar celălalt cu „fățarnicii”).

⁷ *Sfânta Scriptură* versiune diortosită după *Septuaginta*, redactată și adnotată de Mitropolit Bartolomeu Valeriu Anania

⁵ Vremea când vine Fiul Omului.

lucru, ci născociau felurite mijloace pentru a-l face să rămână în conștiință și să nu plece: unul ținea un sicriu în chilie, altul ruga pe tovarășii săi de nevoie să vorbească despre sicriu și mormânt, altul avea zugrăvite moartea și judecata ș.a.m.d. Nu se atinge moartea de suflet, sufletul nici nu-și amintește de ea; oricum însă, nu poate să nu atingă sufletul ceea ce urmează îndată după moarte – nu e îngăduit să nu se îngrijească pentru asta, fiindcă e vorba de soarta sa veșnică. Dar de ce, totuși, nu își amintește? Fiindcă se amăgește pe sine: „Asta n-o să se întâmple curând” și, vezi Doamne, „cumva, lucrurile or să se sfârșească bine”. Vai! Așa stând lucrurile, este neîndoielnic faptul că sufletul care nutrește asemenea gânduri e trândav și se răsfăță: așa încât cum putem crede că judecata se va sfârși cu bine pentru el? Nu, trebuie să fim ca școlarul înainte de examen: orice ar face, examenul nu-i iese din cap; amintirea lui nu îi îngăduie să piardă nici măcar o clipă, ci îl face să întrebuințeze întreaga vreme pentru pregătirea examenului. De am avea și noi aceeași stare sufletească!⁸

⁸ Sfântul Teofan Zăvorâtul, *Tâlcuri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*.